

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie DENIM HUNTER – Přihláška č. 14 649 891

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. listopadu 2018, ve věci R 849/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- změnil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení včetně nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Dovolávaný žalobní důvod

- Odvolací senát vycházel z nesprávného posouzení, když rozhodl, že existuje nebezpečí záměny mezi předmětnými ochrannými známkami.

Žaloba podaná dne 8. února 2019 – Comune di Milano v. Parlament a Rada

(Věc T-75/19)

(2019/C 112/59)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Comune di Milano (zástupci: F. Sciaudone, M. Condinanzi a A. Neri, advokáti)

Žalovaní: Evropský parlament a Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1718 ze dne 14. listopadu 2018 o změně nařízení (ES) č. 726/2004, pokud jde o umístění sídla Evropské agentury pro léčivé přípravky (dále jen „EMA“);
- prohlásil za neúčinné rozhodnutí Rady ze dne 20. listopadu 2017 na základě bodu 6 procesních pravidel ze dne 22. června 2017;
- uložil Radě a Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení zásad zastupitelské demokracie (článek 10 SEU), institucionální rovnováhy a loajální spolupráce (článek 13 SEU), jakož i z nedodržení podstatných náležitostí a porušení článku 14 SEU.

- Žalobce se dovolává porušení dotčených zásad, jelikož: i) sídlo EMA bylo zvoleno jediným orgánem, a sice Radou, na závěr rozhodovacího procesu, jehož výsledkem bylo rozhodnutí ze dne 20. listopadu 2017, které určilo obsah napadeného nařízení (a sice stanovení sídla EMA v Amsterdamu), mimo řádný legislativní postup a před jeho zahájením; ii) výběrového řízení se účastnily pouze dva orgány – Rada a Komise – které nepřizvaly Parlament do řízení o výběru sídla EMA, na které se ve skutečnosti omezoval rozhodovací proces; iii) v rámci řádného legislativního postupu Rada a Komise postavily Parlament před rozhodnutou skutečností, kterou byla (již učiněná) volba Amsterdamu jako sídla; iv) Rada a Komise nenechaly Parlamentu žádný prostor pro ohodnocení nebo zpochybnění tohoto rozhodnutí a naopak se zavázaly ukončit legislativní postup co nejrychleji; v) Parlament nemohl vykonat svou úlohu, která je však upravena v Úmluvách, a byl povinen v legislativním postupu „potvrdit“ rozhodnutí přijaté Radou.

2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci a porušení zásad transparentnosti, řádné správy a spravedlnosti.

- Žalobce má za to, že cílem výběrového řízení bylo určit nejhodnější nabídku přemístění sídla EMA ve světle objektivních kritérií výběru definovaných ve výzvě k podávání nabídek. Avšak v tomto případě určení sídla na základě losování bez provedení doplňujícího dokazování neumožnilo ověřit, zda nabídky Milána a Amsterdamu nebyly rovnocenné, ani vybrat nejhodnější nabídku. Kromě toho výsledek hlasování ve prospěch Amsterdamu ze dne 20. listopadu 2017 byl možný proto, že Komise neprovedla dostatečné šetření a zkrácením nizozemské nabídky (pokud jde o různé podstatné skutečnosti). Členské státy proto podle žalobce hlasovaly ve prospěch nabídky Amsterdamu, jelikož měly nesprávně za to, že tato nabídka splňuje podmínky stanovené ve výzvě k podávání nabídek, jakož i zvláštní požadavky EMA. Dále se domnívá, že nizozemská nabídka byla změněna *ex post* (a navíc nepříznivě) po hlasování ze dne 20. listopadu 2017. Změny nabídky byly podle žalobce sjednány tajně a oboustranně. Vady, kterými je stíženo rozhodnutí ze dne 20. listopadu 2017 způsobují podle něj protiprávnost napadeného nařízení.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady řádné správy.

- Žalobce v tomto ohledu tvrdí, že rozhodovací proces, který vedl k určení nového sídla EMA, se vyznačuje nedodržením formálních náležitostí a podmínek určených k zajištění požadované transparentnosti. Má za to, že neprošetření a pozdější, oboustranné a tajné nové sjednání některých podstatných podmínek nizozemské nabídky zvýšily závažnost porušení zásady transparentnosti. Kromě toho podle žalobce nebyly zohledněny mnohé skutečnosti relevantní pro rozhodnutí. Tvrdí, že tím, že Komise skutečně neohodnotila nabídky a zkrátila tři podstatné skutečnosti nizozemské nabídky (rozloha dočasného sídla, finanční podmínky, neschopnost zajistit nepřetržitou činnost EMA), byla zvýšena závažnost porušení zásady řádné správy.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení rozhodnutí Rady ze dne 11. září 2009 o přijetí jejího vnitřního řádu a z porušení procesních pravidel Rady ze dne 31. října 2017

- Žalobce v tomto ohledu tvrdí, že pravidla upravující průběh a výsledky hlasování byla v rozporu se zvláštními pravidly, která Rada měla dodržet, což způsobuje protiprávnost rozhodnutí ze dne 20. listopadu 2017 a napadeného nařízení.

Žaloba podaná dne 12. února 2019 – Apostolopoulou a Apostolopoulou Chrysanthaki v. Evropská komise

(Věc T-81/19)

(2019/C 112/60)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobci: Zoi Apostolopoulou (Atény, Řecko), Anastasia Apostolopoulou- Chrysanthaki (Atény) (zástupce: D. Gkouskos, advokát)